

Fricorps, at han frivillig havde meldt sig, og at Bestyrelsen ellers fortolker Loven saa overmaade strengt, saa forekommer det mig, at naar Nogen skulde udelukkes, maatte det være denne Mand, men Invalidesondets Bestyrelse ansaa ham for berettiget til Understøttelse. Der var derimod en Trainkubst ved Navn Rasmus Larsen Svinnige, der laae i Garnison i en Kjøbstad i Jylland, som under sit Ophold der en Dag blev beordret til at flytte nogle Foustager Krudt fra et Sted til et andet, ved hvis Paalæsning og Afslæsning der indtraf det Uheld, at en af Foustagerne styrtede ned og knuste den høire Haand og Underarm paa ham. Det var en „militair Tjeneste“, som han var beordret til at udføre; han blev Krøbling i Haanden og Armen, og det var den høire Haand og Arm; men Invalidesondets Bestyrelse fandt, at han kunde den ikke tilstaae Understøttelse. Dette maa ogsaa være et Beviis paa, at et Lægeoversyn ikke engang kunde være tilstrækkeligt, men at der maa lægges an paa at skaffe en klarere og bestemtere Fortolkning af, hvad der skal forstaaes ved Udtrykkene: „ved eller under Uøvelsen af den militaire Tjeneste“.

Det 10de Punkt er saalydende: Vil Finansministeren ikke være betænkt paa at bevirke en Forbedring i Invalidernes Kaar ved en Lov om Forhøielse af den dem ved Lov af 9de April 1851 tillagte Understøttelse? Med Hensyn hertil skal jeg anføre, at jeg meget vel har indseet, at det er meget vanskeligt, og at den høitærede Finansminister efter al Rimelighed vil sige Nei hertil; men jeg skal dog bemærke, hvad jeg har tænkt, at der kunde gøres. Der som det forholder sig rigtigt, hvad jeg har hørt anføre, at Bestyrelsen er overmaade betænkelig med at gaae til Maximum for de forskjellige Afdelinger, saa kunde Maximum maafee forhøies. Naar man seer, at Bestyrelsen ikke vil gaae til Maximum, naar Lovgiveren har meent, at 70 Rd. skulde være Maximum, saa kunde man maafee skaffe de meest Beskadede i den Afdeling de 70 Rd. ved at sætte Maximum noget høiere. Jeg har ogsaa tænkt mig, at der kunde gives en fast Bestemmelse for, at det, som en Invalid nød under Navn af Pension, og det, han

nød under Navn af Understøttelse, kunde deles saaledes, at, dersom han kom saavidt, at Bestyrelsen sagde, at han nu ikke længere led noget „væsentligt“ Afsvaen af legemlige Kræfter, at det da kun blev Understøttelsen, der blev tagen fra ham, og at han derimod vedblev at beholde, hvad han havde, under Navn af Pension; men saaledes er det ikke Tilfældet nu. Saasnart man finder, at en Invalids legemlige Kræfter ikke længer ere svækkede i nogen væsentlig Grad, tager man baade Pensionen og Understøttelsen fra ham. Jeg mener nu, at det kunde være retfærdigt og rigtigt at sige, at han vel skulde miste Understøttelsen, men derimod beholde Pensionen. Den er saa ringe, naar han ikke har tjent i 20 Aar, og det have jo de Færreste af Invaliderne, at det for Statskassens Vedkommende vil være en reen Ubetydelighed; men det vilde dog altid være en Erkjendelse mod en Mand, der, om han end ikke var fuld Invalid, dog i længere eller kortere Tid havde været Invalid paa Grund af hans Deeltagelse i Fædrelandets Forsvar.

Finansministeren: Allerede Omfanget af den til mig stillede Forespørgsel maa vække Tvivl om, hvorvidt den holder sig indenfor de naturlige Grændser for en Forespørgsel, og denne Tvivl vil, naar man henseer til Indholdet, vistnok ikke blive svækket. Det er ganske vist, at man næppe kan tænke sig et vanskeligere Kald og et, der lettere vækker Misfornoielse end det, der bliver en Invalides Bestyrelse til Deel. Selv om de Mand, en saadan er overdraget, røgte deres Kald med den største Iver, Samvittighedsfuldhed og Humanitet, vil det dog ikke kunne undgaaes, dels at mangfoldige Klager ville fremkomme, dels at mangfoldige af disse ved første Dietast ville synes begrundede; thi ikke saa Individet, som kunne være meget trængende i og for sig, og kunne synes at have Krav paa Invalidesunderstøttelse, ville dog ikke efter Lovens Regel kunne opnaae en saadan. Jeg holder mig fuldkommen overbeviist om, at der ikke vil kunne reises nogen grundet Anse mod den nærværende Bestyrelses Samvittighedsfuldhed og Humanitet. Jeg skal derfor ikke forsøge paa